

Долгов В.А. Константин Ивановън истори тѣлѣшѣнчи шухашсем пирки пёр-ик сãмакх  
/ В.А. Долгов // Таван Атãл. – 1960. – Кн. 3. – С. 84-92.

**В. А. ДОЛГОВ**

## КОНСТАНТИН ИВАНОВЪН ИСТОРИ ТѢЛѢШѢНЧИ ШУХАШСЕМ ПИРКИ ПЁР-ИК СÃМАХ

(Ва́л ғуралнáранна 70 ғул ғитнë тёле)

Константин Васильевич Иванов чåвашиен революциенхи писателесем хушшинче уйрামах паллă вырэн ийшânса тárать. Хале ёнтэ چakanpa пурте килешсч: вâл — чаплă поэт-демократ, патриот, шухашлавçä, художник.

К. В. Иванов пёттэмпе те çирэм пилек ғул ғес пурэннä. Çапах та вâл тâван халâхне ёмэр асáнмалâх паха произведнисем парса хâварнä, халâх ас-тâнне чаплă шухашсеме пүяялатнä.

Чåваши халâхе хâйён юратнä поэчён пултарулâхне сұлтан-ғул лайâхрах, анлâрах пёлсе пыраты: енерсем унан поэмисемпе сâvvисене, юмахсемпе күçарâвсene вуланипе тёләнеттэмэр, паян вара вуласа ғес мар, вëсен чаплă илемлëхне, тарын шухашне, философине тёпчесе пёлсе, вëсен хâватне курса, тёләнетпёр, кâmâlамâрсene сёклесе тивëслипех мухтанатпär: Константин Иванов чåваши литературине ытти литератураsem хушшинче ыра сâмакпа асáнтармалâх сёклене, чåваши халâхен ас-тан пултарулâхне кâтартса панä, тетлёр.

К. В. Ивановън истори тѣлѣшѣнчи шухашсемене, ўннахашсемене пâхса тухни усâcäp пулмë тесе, эпир аслâ поэтэн хâшпёр произведенйссене истори енчен тишкерсе тухас теремэр.

\* \* \*

1908 ғулта К. В. Иванов вырâссен аслâ поэчён М. Ю. Лермонтовън «Иван ёмпүре сâмрапк сыхлавçä тата сатур Калашник хуça çинчен хунâ юрâ» («Песня про царя Ивана Васильевича, молодого опричника и удалого купца Калашникова») ятла поэмине чåваши күçарса пёттернë те ғав ғулхинех апрель уйâхенче М. Ю. Лермонтов юрри-сâvvисен уйрâm кенекинче қапса каларнä.

Кенекере «Юрâ умёңчен каланä сãмакх» ятла статья нур Ана К. В. Иванов ғырнä. Поэт ғав «Юрра» күçармасында ииччен IV Иван Васильевич саманине тârâshsa вөрене опричина мëне пётлернине, опричниксем камсем пулни камшан тâнине тёпчесе пёлнë. К. В. Иванов статьиже вил хай кама кâmâllanı te, М. Ю. Лермонтов «Юрри-сâvvисен» кагартнä самана ыйтâвсene мëнлэрех аiplанин тө үçсäнах курйнаты.

Асла вирас хала он хастар чёреллэ поэч М. Ю. Лермонтов «Иван ёмпүре сâмрапк сыхлавçä тата сатур Калашник хуça çинчен хунâ юрра» 1837 ғулта, патша правительви грек шухашсемин Кавказа ссылкана яр-

сан, малтанхи уйâхсече ғырнä. Ҫак ғулхине 27-мёшнече, патша хёттэртсе яните пёр сетэр Дантес вырâссен аслâ поэтне А. С. Пушкин вилмеллех амангнä пулнä. Икê талâк хушине выртнä ҳысçан А. С. Пушкин — вырâс позыл — вилсе кайнä. Поэта вёлерни ун чухнен пыракан ғынисене пурне тे хумхантарса янä. Монтов, патша тарси-тёрçисене, сутаңчак төвешене чёршыв ташманнисене пытлесе, аслâ кёрсе, «Поэт вилёмé» ятла сâvâ ғырнä. Унта сийари малта пыракан ғынисен шухаш-камбани панä. Вырâс ғынисен ғав сâvva ғыра-ғыры ғырвэ вëççen Петербургра ғес мар, пёттом сарна. Ана вулана, пахмасäр каланä, сүтсе кин вилёмé çинчен ғырнä чаплă сâvâ. Ресен поэт килли çинчен пётлернë: аслâ Пушкин вилемонтов ғышнанä.

Февральён 20-мёшнече Лермонтова «Поэт вашан арестлене те, пёр эрне иртсөн, Кавказа родски драгунски полка асатнä. Ҫаканта сите чаплă «Юррине» ғырса пётернë.

М. Ю. Лермонтов ғав пёчек поэмâna хâñne чуннен, пâлханнä шухаш-кâmâlinе лâплантара не кâтартас ғомтэп ғырнä. Унта вâл вайлă та сен кâmâлесем, характересемпе шухашсем хинне, пёр-пёринне қапанса кёрешине кâтартас. Ҫакна кâтартса парас тесе, аслâ поэт авалхи, ти пурнача илнë, ғав ёмэрте вара вайлă тупнă.

«Иван ёмпүре сâмрапк сыхлавçä тата сатур хуça çинчен хунâ юрара» эпир тâвата сâнар Вёсэнчен пёри — Иван Васильевич патша чаннипех пулнä ғын, вâл XVI ёмэрте Мускавларнä; висçеш — Кирибеевич, Калашников, ун Алены Дмитриевна историри пулман ғынисен ун пек ғынисен пулма та пултарнä. Вёсэнчен пёри таланчे чаплă санласа панä. Ҫавâнина сâнар пире пулнä пекех туйâнаççé, вëсем сен пекех.

IV Иван Васильевич патшана илес пулсан пусламаш шкулта вёрене чухнек истори учтэл пулни. Вâл 1530 ғулта ғуралнâ, Рүс кин пётини пулна (1533—1584); аллă тâвата сен 1584 ғутта вилнë.

Васильевич патшана историксем тेरлө вă-  
харкетистика панă. Вырăсен малтанхи  
пери Н. М. Карамзин унăн психологине  
анланайман, ана вăл «ангел» (пирешти), «зло-  
вăр эстем), тесе те каланă. В. О. Ключевский  
хаярлăхне ытларах палăртнă, унăн ёсĕн  
шесене анланайман.

Грозский چав патшан хаярлăхне ун чухнеки  
чукталепе пуйя боярсем хушшинчи кĕрешурен  
нăхнă.

Революциллĕ демокрачесем В. Г. Белинский.  
Н. Г. Чернышевский, Н. А. Добролюбов  
патшан ёсне-хĕлне питĕ пысака хурса хакла-  
белинский ана I Петр император умĕнхи  
пуре сесем тунă ын вырăнне хунă.

Васильевич патшан Россия историйенчи  
ролье марксизм-ленинизм классикесем кăна  
анна. Весьем Хĕвеланăç Европăра тата Россий-  
иализиллĕ государство мĕнле пулса кай-  
тунă, Российăра چаван пек государство  
шлене չирелленине, چав ёсре Иван Грозный

бышăннине кăтартса панă.

Васильевич патша, халăх панă ятпа каласан,  
— паллă политик, дипломат, چар страте-  
публицист, полемист пулнă. Унăн хаярлăхе  
хĕлĕ халăх асне кĕрсе юлнă: хаяр патша  
юмах-халап янă, юрасем юрланă.

Литературăра Иван Грозный сăнарне

Лермонтов, А. К. Толстой, А. Н. Толстой,

тата ыттисем те кăтартса панă.

\* \* \*

Иванова «Иван ёмпүпе çамрăк сыхлавçă тата  
хуça չинчен хунă юрра» куçарма тата  
каланă сăмахă» չырма çамалах пулман.  
юма, юмахсемпе сăвасем չырна чухне ана  
тата политикаллă анланусене палăртакан сă-  
терминсем кирлех пулман е кирлĕ пулманпа  
М. Ю. Лермонтов «Юррине» куçарма та,  
умсăмах չырма та چаван пек сăмахсемпе  
чылаях кирлĕ пулнă.

терминсene мĕнле куçарнă-ха вăл? Мĕнле  
услă курнă-ха?

Иван истори ыйтăвсene мĕнле анланнине  
умĕн چав терминсем пирки пĕр-ик сăмах  
пулат. چав икĕ произведенире ака мĕнле тер-  
мина пулăсçе (вăсене эпир вырасла-чăвашла չыр-  
татар).

— патшалăх; государь, царь — патша,  
государство — Вырăс патшалăх; Рус-  
ия — Вырăс չерп.

Текстра ытти сăмахсемпе сакан пек  
тăрасе: «Пĕр виççér аллă چул ёлек Вырăс  
Иван Грозный патша тытса тăнă. Вăл хăй  
патшалăх нумай услă күнë: Хусана, Астăр-  
парса илсе, хăй патшалăхне аслăлатса  
итти енчен тă вăл патшалăхне услă нумай  
Иван. Ҫырнисен пуххи. Чăвгиз, 1957.

Васильевич патшана халăх мĕншĕн «Гроз-  
нăнине К. В. Иванов չапла анлантарать:  
вăл халăх хушшинче хайнне асăнналăх ят хă-  
анă та унăн ырă ёсесемпе пĕрле хаяр ёсsem  
пулнă, چаванпа ана Грозный (Хаяр) патша  
анăн (չавантах, 48 стр.).

тата «государь» сăмахсene «Юрăра» хăş-

шаша тесе куçарнă, тепер չерт — «ёмпү» тенĕ.

и хĕлсene курăнат:

и гой еси, царь Иван Васильевич!  
патша, эй Иван ёмпү!

«Опричник» сăмахă (историлле термина) К. В. Иванов  
«чура», «сыхлавçă» тесе куçарать.

Про тебя нашу песню сложили мы,  
Про твово любимого опричника...  
Сан չинчен эпир юрă хутăмăр,  
Ху юратнă чуру, сыхлавçу չинчен...

«Опричина» сăмахă вара пите тĕплĕ анлантарса панă:  
«...вăл (Грозный.—В. Д.) юрлăрах улпутсен ывалесене  
сүйласа илсе, вăсене турă умĕнч тупа тутарса, хайнне  
сыхлама пĕр еврĕл چар ушкăнне тунă. Вăл вăсене хула-  
сем, ёсsem валесе панă. Мускаври хăш-хăш урамсене  
юри вăсем вали ўйăрса панă. چав چар ушкăнне, вăсене  
валесе панă хуласене, ёсsem, пурне те пĕрле опри-  
чина тенĕ. Чăвашла вăл ўйăрса хуни тени пулать.  
Çав چар ушкăнне тепер тĕплĕ сыхлавçăсен үшкăнне теме  
юратъ, мĕншĕн тесен вăсем пур چерт тă патшана тăш-  
ман тапăнарасан сыхласа չуренă, вăсем патшана сыхла-  
кан ынсем пулнă» (չавантах, 50 стр.).

«Уйăрм үйăрса хуни» тенĕ сăмахсем вырăссен «вы-  
деленное особо», «особый двор» тенĕ сăмахсene пĕл-  
тересçе. Çака вăл «опричина» (оприч — кроме, особо)  
тенине пĕлтерет (вырăссен опричниксene урахла кро-  
мешниксene тенĕ). Весьем патшасăр пусне (оприч, кро-  
ме царя) никама та пăхăнман, چаванпа та вăсене, халь-  
хи чĕлхепе каласан, «никама пăхăнмансем» (тĕрэсрех:  
пускасансем!) теме те пулать.

М. Ю. Лермонтов «Юрринч» тата çакан пек исто-  
риллĕ терминсем тĕл пулаççе (вăсене К. В. Иванов չап-  
ла куçарнă): боярин — улпут; кулец — хуça; слуга —  
чура; верный слуга — тĕрэс тарă; раб — чура; стольники  
— кĕрекессем; противник — хирпëс ын; басурман —  
тăшман, басурманский сын — тăшман ачи-пăчи. «Палач»  
сăмахă куçарман. «Кремль» ятне «Кремл» тесе չырнă.  
«Любное место» тенине «вилём вырăн» тесе куçарнă.

К. В. Иванов «Калашник хуça չинчен хунă юрра» чă-  
вашла куçарма Иван Грозный самани չинчен истори  
учебниксene չырнине тĕплĕ вĕрэннë. Вăл چав саманана  
лайăх пĕлнине Чёмпĕрти чăваш шкулёнче вĕрэннë юл-  
ташсем тă хăйсен асайлăвсенче каласа параççе. Акă,  
сăмахран, Чёмпĕрти Чăваш шкулёнче вĕрэннë Д. Кузь-  
мина хăйен асайлăвсенче К. В. Иванов шкулта вĕрене-  
кенсene пĕрхинче, театра каяс умĕн, Иван Грозный  
чинчен каласа панине асăнать. Театрсene, тет вăл,  
«пире Константин Васильевич илсе каятчë, учительни-  
çасем те пĕрлех пыратчëс. Театра Иван Грозный пур-  
нăнче кăтартакан пьесăна курма каяс умĕн Константин  
Васильевич пире пьеса содержанине каласа пачë,  
Грозный вăхăтёнина самана չинчен астутарчë. چаван  
хыççан эпир пьесăна пите лайăх анлантăмăр».

К. В. Иванов пур ёце те тăрăшса тунă, юратса ёçле-  
нë. М. Ю. Лермонтов поэмине тă вăл тĕплĕ куçарнă, ана  
куçарма унăн тимлĕх тă, пĕлвë те çителёклë пулнă.

\* \* \*

Иван Грозный саманине, хаяр патшан пурнăçне, вăл  
мĕн пирки چав тери хаяр пулнине, унăн ёсне-хĕлне  
К. В. Иванов мĕнле анланнă-ха? Мĕнле анлантарса  
панă?

К. В. Иванов сăмахсene — Иван Грозный (Хаяр)  
патша патшалăх нумай услă күнë, халăх хушшинче  
хайнне асăнналăх ят хăварнă тенисene мĕнле анланмал-  
ла? Тата Иван Грозный патшан «ырă ёсесемпе пĕрле  
хаяр ёсsem те нумай пулнă» тенине мĕнле анлантарса  
памалла?

Патшан «ырă ёсесем» тесе вăл Вырăс патшалăхен چ-  
рëсene аслăлатнине, патшалăх тĕреклетнине, тăшман-  
сene пĕтерсе пынине тата ыт. тă калать. Сак ёсsem пула  
вăл халăх хушшине ырă ят хăварнă. (Кун пирки эпир  
каярах хăшпĕр тĕçлëхсene илсе кăтартăнăр.)

К. В. Иванов унан «хаяр ёсесем» ынчен те чылаых ысырать, патшан «хаяр ёсесем» мёнрен кишине кăтартса пама тăрăшать.

IV Иван Васильевич ашшёйчен висе çulta, амашёйчен сакар çulta тăрса юлна. Патша ытла çampäkran патшалăха боярсем (К. В. Иванов термине каласан, уллутсем) тытса тăмалла пулна. Анчах вëсем хушшинче пëртте килшү пулман. «Пурин те,—тет К. В. Иванов,— пëр-пëринчен аслăрах пуласси килнë, пëри те пëр-пëрне пăхăнасшан пулман. Весен хушшинче яланах вăрçу-тавлаши татăлман, пëр-пëрин ынчен элеклене, пëр-пëрне тëрмене хуптарна, вëлертернë. Çав ёсесем час-часах çampäk патша умëнчех пулна» (çавантах, 48 стр.).

К. В. Иванов малалла боярсем ынчен: «Çampäk ачана чипертерех пăхса ўстерес вырэнне, вëсем çampäkранах унан кăмалне пăсса янă», тет. Кайран вăл вëсene шами, весенен шикленикен пулна. «Юлашкинчен вăл никама та шами пулса ытнë, хайне велересрен те пит хăра пусланă» (çавантах, 50 стр.).

Иван Грозный пурнăс чăнах та К. В. Иванов çырна пекрех пулна: уллут-боярсем ёна пëр вăхăтрах патша тесе ачашласа мухтанă, ача тесе ѹеклете күрентерие. Усал сăмахсем, витлевсем ымсече кăмалла ачан чунне ыраттарнă, чери тëпне кëрсе юлна.

Патшалăхи хаяр класс кëрешвë, çampäk патша таврашени харкашусем, каварсем, элекsem тата ыттисем патша кăмалне, шухăшне ывчëлчесе, хаярлатса янă. ытнене ытсен вăл хайен тăшманëсene, патшалăх тăшманëсene хирëс ини шеллемесëр кëрешме тытăнна. Хаш чухле вăл хайне хай те тытса чарайман, çиллине шăнарна вăй ытнереймен,— çапла вара тем те тума пултарнă.

IV Иван Васильевич патша мëн тери хаяр пулнине, унан силли мëн тери кара пулнине палăртас шутпа хăшпëр историксем çакан лек тëслексем илсе кăтартас-çëс (эпир вëсene сăмах май аса илтëмëр).

1581 çулхине пëрре Иван Васильевич хайен Иван ятла ывăлён арämë пурнакан пûлëме пырса кëнë. Хаяр старики ёрăрäm пûлëмне кенине кинë асăрхаман пулмалла: вăл, йывăр çын, аялти кëпе вëссен çес ларнă пулна. Ашшë вара, кинë ватта чысламасть тесе, вăрçma тытăнна, хëртсе илнë. Шавланă çёре ывăлë чупса ытнë те күрнене арämë хутне кëме тытăнна. Хаяр ашшë, çиллине шăнараймасăр, тăван ывăлне пусрана тимëр туйла çапса янă. Тимëр туха вăйлă тивнë, Ивананă пусне шăтарнă: вилëм куça курăнса килмес тене пек, ывăлë, ашшë вырăнне патшана лармалласкер, нумаях пурнайман-вилсе кайнă. (Çакна И. Е. Репин «Иван Грозный и сын его Иван» ятлă картина тĕленимлле чаплă ўкерсе кăтартнă.)

Кайран хаяр патша, ывăлешен хуйхăрса, кăшт çес үхмака тухман: каçсерен çывăрна çëртен сике-сике тăнă, ёсеклесе макăрнă, патшаран тухса монастыре тарма та шутланă.

IV Иван Васильевич патшан кăмалë сутăнчак боярсем пëрчесе хытнă, хаярланса кайнă. Шултра боярсем кивë ѹекесене ытларах юратнă, кивë ѹекесене тивтесене пулман. В. И. Ленин каланă тăрăх, çав ѹекесем вăхăтэнче государство (патшалăх) уйрäm çëрсем сине, хăшпëр вырăнта княжествасем ынне пайланса тăнă. Çав пайланса пëтнë вырăнсене уйрäm чиксем пулна, боярсем хуçаланса пурнă, вëсем кашни уйрäm çар тытина, вăрça хайен полкëсемпе кайнă (В. И. Ленин, соч., I т., 138 стр.). Иван Грозный çав уйрäm княжествасене пëр çёре пëрлештерсе тата Мускава пăхăттарса, Вырăс государствине туса тăнă. Кам ёна хирëс тăнă—вăл ырă курайман: кун пек чухне патшан хаярлăх тем пек çеклесе кайнă.

IV Иван Васильевич Новгород халăхне, вëсем Польшана сутăннă тесе, ултă эрне хушшинче хайен опричник-кëсемпе кайса, арката вëлерсе пëтернë.

К. В. Иванов статьинче IV Иван Васильевич вăрçасем вăрçни ынчен каланине куртăмär. Вăрçасене вăл

Вырăс патшалăхне пëрлештерсе тëреклетес, çулëсем учас тесе вăрçна. Çапла вăл 1552 çул ханствине, 1556 çulta Астрахань ханствине Вăдарствипе пëрлештернë. Çакна май пëтём аллине күчнă. Кайрантарахпа вăл Ногай орди патшалăхне пăхăттарнă, Крым тутарсene хир тата ытти тесе. Вăрçă вăрçma стрелецен (пë çарне ѹекелене (1550 ç.), вëсene вут тëрте пăшалсемпе авăрлантарнă (хëсپăшлантарнă).

Сăмах май тата çакна каласа хăвармалла: чăвашсем, çаван пекех тата Атăлän сылтäm тутарсемпе марисем тесе, Вырăс государствине ирëкëпе кëнë. Çак вăхăтран чăвашсем хайен вырăс халăхен кун-çулёпе çыхăттарнă. Ку халăхшëн истори тëлешпе прогрессивлă ёс пăшалсемпе авăрлантарнă.

IV Иван Васильевич çакна лайăх änlanni государстви ёлëкхи пекех кивë ѹекепе çаплансан, ёна тulaши тăшмансем, çиче ютран килтarma пултарнă. Хаяр патша шалти тăшман ррешнë вăхăтрах тulaши тăшмансемпе тесе хыннă, вăрçасем вăрçна. Иван Васильевич Rossi тинене кăларасшан, Европă çыхăттараша çаванпа вăл Ливоние хирëс вăрçă пусласа чëншэн I Петр ана çав тери хытă мухтар К. Маркс («Архив Маркса и Энгельса», 8 г.)

IV Иван Васильевич государство ёсесене тăшмансемпе пекех кивë ѹекепе çаплансан, ёна тulaши тăшмансемпе тесе хыннă, вăрçасем вăрçна. Иван Васильевич Rossi тинене кăларасшан, Европă çыхăттараша çаванпа вăл Ливоние хирëс вăрçă пусласа чëншэн I Петр ана çав тери хытă мухтар К. Маркс («Архив Маркса и Энгельса», 8 г.)

IV Иван Васильевич государство ёсесене тăшмансемпе пекех кивë ѹекепе çаплансан, ёна тulaши тăшмансемпе тесе хыннă, вăрçасем вăрçна. Иван Васильевич Rossi тинене кăларасшан, Европă çыхăттараша çаванпа вăл Ливоние хирëс вăрçă пусласа чëншэн I Петр ана çав тери хытă мухтар К. Маркс («Архив Маркса и Энгельса», 8 г.)

Реакциилле боярсеме, сутăнчак мăн сухало кëршсеме Иван Грозный 1565 çulta опричина тунă.

«Опричина» тени мëне пëлтернине К. В. Иванов çырнинче куртăмär, вăл ёна, илсен, тëрсë анлантарса панă.

Иван Грозный, опричина тунă май, государствиа уйăрнă: пëр пайне земица, тене пайне тене. Опричинăна çирёме яхăн хула хайен у вулаçсемпе, çёре, халăхёпе кëнë (кëрти) пусне опричинăна Мускавăн пëр пайне кëрти пайнесене пурнăн пуйя боярсеме урăх вырăна янă. Иван Грозный хайен тăшмансене хирëсук хаяр террор пусласа янă. Унта кăшт та лëшмен шултра княçсемпе боярсеме хайене пëтём ѹакнă, ачи-пăчи пекех вëлерсе пëтернë, илесе са пурнакансене тесе, вëсем хресченене тесе вëл тухнă, çурт-юрнë, выльях-чëрлëхне арката тарса янă.

Опричниксене ѹакнë 6000 çынна ытнë. Вëсем çûрнене. Йéнерен пëр енне ѹакнă пусе, тене пëр çакнă. Ку акă мëне пëлтернë: ѹакнă пусе опричниксене, каварçасене, шпионсене, тăшмансене шăршласа, ѹерлесе тупасса пëлтăр пăр патшан çав мënпур тăшмансене—ун чу каласан, крамольниксене—патшалăхран шалрасса пëлтернë. Опричник, пусран тытăнса урăх хура тумтир тăхăннă, хура утпа çûрнене. Вëсем сем пëри — Малюта Скуратов, тенре — Васильев, Андрей Курбский князь, Мускавăн чен Ливоние тарса тăшман енне күчнăскер: Иван пëтём Вырăс çёрненене «тëрлë усал ёмëтие ирсëр этемсене пухнă» («собрал себе человека и всяими злостными исполненными»), тесе

Пирен поэт К. В. Иванов опричниксем çырать: «Патша вëсene ытла ирек янăран тума та хăраман: айăпсăр çыннах, хайен килмесен, вëлернë; мулне туртса илесшених, са, пуйя тарса çынна тытса кайнă; хаш-хаш арämne, çын хëрнë тесе пусмăрласа кайнă; пек ёсесем тесе нумай тунă. Сыхлавăсем урăх çûрнене чухне, çынсем урама тухма мар, чурече

ларнă, урамра пёр чёрчун та курэнман»  
Сырнисен пуххи, 52 стр.).

1572 çулта пётернë. Çакан хыçсан «опричнине та чарна. Анчах вайл «двор» ятпа

пек хăрушă ёçсем тунă пулин те, Вы-  
тăшман тăшмалёсene хиреç кेрешес тĕлешпе  
патшана пётем государствана тे реклете-

ти скратиллĕ сийсene хиреç хаяр кेрешнипе  
опричникsem ним айпăр çынсene te нумай  
пек пулнă.

крепостник-улпутсем, тискер te юнлă  
курса, XVI ёмретe государствана хай-  
тăрас йеркене çиреплете çитернë.

\* \* \*

Поэмăри ытти сăнарсene илсе пăхар, вëсем  
Иванов мëн çырнине ѣнланса илме тăрă-

— опричник, ёмпү сыхлавçи, Вырăссен  
В. Г. Белинский, Кирибеевич сăнарне  
пек çырнă: «Мëн тери вайлă, мëн тери  
ура. Унăн вëсемсëр туйамĕ — вайл-хăват.  
пysäk та йывăр...» Кирибеевич «çур ёçпе  
тупас тенине — тупмалла, тупаймасан —  
В. Г. Белинский, (Собр. соч. в трëх томах,  
659 стр.).

опричник Калашник хуça арämne курнă та  
нă. Вайл вырăс çыннисен авалхи йăлисене  
тă, вëсен чысне пăхăнимастă, анчах çённине  
пархатарлăххине тுяниаман. «Хăватлă  
тесе туйамăлă çыннăн çавăн пек аскăн-  
та тискер. Çапла пулин te, ун енче патша  
В. Г. Белинский, çавăнтах, 659 стр.).

Алена Дмитриевна çинчен вайл, асне

патшана çакан пек каласа парать:

ырă сэрте, сарлака сэрте,  
раса тупас çук ун пек хитрине;  
раса уттар шурă акăш пек,  
пек пăхать кăвакарнă пек,  
хне калать шăпчăк юрри пек.  
хүхĕм чёрей хĕл-хĕрлех-ëске,  
рен хĕрлесе хĕвел тухнă пек;  
вëсем сап-сарах, ылтăн пек çутă,  
сиптунипе çиплене çибет  
тусси урлă яванса выртать,  
утлă кăкăрне чуптуса выртать.  
пуюн хуça çеминче ўнăн,  
Метри хĕрë, Алюна ятлă.

(К. В. Иванов. Сырнисен пуххи. 59 стр.)

Алена Дмитриевна юратнă упăшки пур-  
опричник намăс кăтартни çинчен упăшике  
каласа парать. Унăн түрë упăшки, Калаш-  
ник намăс тусеймсëр, Кирибеевич оприч-  
ник шутласа, Мускав шывен пärç çине чыш-  
тухать. М. Ю. Лермонтова Калашников  
ийлă характере тата та ытларах килёшет.  
хуçан хăюлăххе паттăрлăхне поэт чун-  
тать, çавăн пек çынсем вайл хай пурăннă  
нăнишëн кулянат. (Ку «Бородино» сăвă-  
турнать.)

шывë, сивë пăр. Акă унта сылтăм аллипе  
Кирибеевич йëкëт çûрет; сулахай аллипе  
тартать te хайпе керешес текенсене кëтме  
кăвăçăрах çынсенчен кулса илет.

кăк халăх пăлханса каять — Парамун  
шников хуça тухать.

Тухать te пусçапать патшана малтан,  
Кремёлле таса чиркүсene унтан,  
Пусçапать кайран пётем халăх.  
Вут-кăвар пекех ялтăрать куçë,  
Сыхлавçă çине тинкерсе пăхать,  
Сыхлавçă хиреç майланса тăрать,  
Алсине тăхăнатă çапăçма, вăрçма,  
Вайлă хуллусçине турлется илет,  
Кăп-кăтра сухалне шăлкалать анчах.

Калашников хуça хай камне пытармасть, «тăшман  
ачи-пăчи» хиреç тухни çинчен каласа парать:

...Măшкăла хăварман ют çын арämне,  
Вăр-хурах çын пек кăртмен çेरле,  
Çутă кун çуттинчен пытанман эпĕ.  
...Шут тума, култарма халь тухман эпĕ,  
Тухрăм эпĕ паян, тăшман ачи-пăчи,  
Хăрушă вăрçа, юлашки вăрçа!

Калашников вайне пустарса хатёрленет te курайман  
тăшмана пусçан çапса ярать, сулахай тăнлавне çёмэрse  
хурать.

К. В. Иванов «Юрăри» икë сăнарнă — Кирибей сых-  
лавçăпа Калашник хуçан — характерне тेpес ѣнланнă,  
вëсен натурине кăтартса панă.

«Камсене кăтартас çак сатурлăха?» — акă Кирибей  
сыхлавçăн чун чёрине пăхăнман ёмчë, ас-пүсé чарайман  
пăлхаве!

К. В. Иванов çав сыхлавçăн «хăватлă натури» çинчен  
акă мëн çырать: «Вайл сатур çын, унăн пурнăç(ë) —  
сатурлăх, унсăр пүсé вайл пурăнаймасть. Унăн чёринче  
хуйхăлăх пур, вайл Калашник хуçан çамрак арämне юра-  
тать. Çав хуйхăлăх унăн чёри çурăлатать. Анчах çав чёре  
аскăнса, пăсăлса пётнë, çав вут пек вёри чёре намăсне-  
мĕнне пёлмest: мëн тăвас килнë, мëн ыйтнă, пурне te  
пар яна» (çавăнтах, 52 стр.).

Чăваш позчён сăмăхĕсene вулатăн та тĕлĕнетëн,—  
тĕлĕннинчен ытларах савăнатăн: унăн шухăшĕсем аслă  
критикăн шухăшĕсем килĕшсе тăраçе! Пирэн Иванов  
«Калашник хуça çинчен хунă юрра» куçарнă чухне  
истори кĕнекисене кăна мар, В. Г. Белинский çырнă  
кĕнекисене te тупса вулана пулмалла!

К. В. Иванов Кирибеевич опричника питлесе çырать,  
Калашникова кăмăлтăн: ана вайл йăваш, лăпкă, түрë  
çын, тет. Анчах вайл, çав йăваш çын, арämне ирсëр этем  
мăшкăл тунине пёлсэн, çилли тăвăлса килнipe, курай-  
манлăх çекленсе кайнипе «кăрлесе тăракан тинëс пек»  
пулса тăнă.

Калашников хуçан сăнне, кăмăл-туйамне К. В. Ива-  
нов тĕлĕнмелле çырса парать. Ун пек çырма, ун пек  
шуре кăмăл-туйамне кăтартса панă. Çыннăн чёре пăлхавне,  
юн вёревне, туйамне, психологине çавăн пек чаплă кă-  
тартса памашкăл поэт-художник, тёнче сассине, вëсем-  
сëр музыкине илтme, кăмăлне туйма пултаракан музык-  
çă пулас пулать,— унсăр çав тери ѣста çырма çук, та-  
лантăн çуннатне карса яма, вëсме çук!

К. В. Ивановăн хăватлă таланчë «Нарспи» поэмăра  
çес мар, М. Ю. Лермонтов поэмине куçарнинче te  
87

курāнса тāрать. Поэтāн илемлēх туйāмē вайлā пулнā, унāн тарāн ёс, кāвар чёре пулнā.

\* \* \*

К. В. Иванов истори ыйтәвәсемпә Чәмпәрти чা঵аш шкуләнчә паллашнә. Күнсәр пүсне, вәл В. О. Ключевский историк кәнекисене тә вуланә пулмалла (Чәмпәрти чা঵аш шкуләнчә вәреннә хәшпәр юлташсем каланә тәрәх В. О. Ключевский историк И. Я. Яковлев хисеплекен историксенен пери пулнә; унән кәнекисем Иван Яковлеви чән килти библиотекине пулнә; вәл, хәй юратнә историкен кәнекисене хәшпәр вәренекенсене тә вулама панә). К. В. Иванов статьинче Иван Грозный ыңичен каланә шухашсем пурте тенә пеке Ключевскиң «Курс русской истории» ятлай кәнекин 2-меш пайенчә (XXX лекци) тәл пуласцә (ку кәнеке 1906 үзүлә пичеленсе тухнә). Унта Иван ашшә-амашенчен пәчәктех тәләхәя юлдан ыңичен: «...на четвертом году лишился отца, а на восьмом потерял и мать», тенә; Иван хастар та яслә ача пулни ыңичен, унән асне иәсса, хавшатса яни ыңичен: «от природы он получил бойкий и гибкий ум...», «но обстоятельства... рано испортили этот ум, дали ему неестественное, болезненное развитие», тенә. Унта җаппа каланисем тә пур: «Он с детства видел себя среди чужих людей. В душе его рано и глубоко врезалось и всю жизнь сохранилось чувство сиротства, брошенности, одиночества... Иван рано усвоил себе привычку ходить оглядываясь и прислушиваясь. Это развило в нем подозрительность, которая с летами превратилась в глубокое недоверие к людям».

Анчак К. В. Иванов ку выръсене күнгүрсар илмен, хайне кирлө пек ўйланса, ёса илсе ысынә. Вайл малтанах, статья пүсламашчех, хай шухаше каласа параты: Иван Грозный патшан ыра ёссынене те, хаяр ёссынене те паләртать. Ку төлөшпе вайл революционер-демократсен шухашсем майларах шуккыш тыншы. В. О. Ключевский историке илес пулсан, вайл Иван Грозный патшан юрхасар ёссынене, тискерлөхне ытларах паләртма тәрәншә.

\* \* \*

...К. В. Ивановън «Плансемпे ырмъ паләртнисенч» Россия историѣн ытти хашпёр саманисене асайнишем тѣл пулაцсё. Самахран, вѣл XV ёмѣрте Урал тархан-че пурдѣн казаксене темише хут асайнат («Сырнисен пуххи, 294, 295 стр.).

Партта карчай ынчың ырттынчы К. В. Иванов Емельян Пугачева асайтын.

Унта писатель акә мән қырна:

1. Пелепей хула. (Сөр вәтәр ңул ёлек).
  2. Кашкәр. Пурәнәс.
  3. Пәкача. Пуп.
  4. Слак қинче. Вәрәм Ухтерень.
  5. Вырәсем. Ванюшке.
  6. Епхүре мән пулни, мән курни.
  7. Килте, Пурәнәс.
  - 8 Халь»

Ку плана писатель 1906 сұлта қырнине асра тытса, қерінде вайтәр қызы ёлекрек иргиңе саманана пәнксан, эпир шәпаха пәнханакан хресченсене патша йәркінене хирес, уллутсене хирес Емельян Пугачев ертсе пынă вайхатта (1773—75) куратпәр.

Чайваш халăх поэзей Яков Ухсай К. В. Ивановăн çав планне çакăн пек ёнлантарса парать: «Çĕр вăтăр сул ёлĕк» тенинчен Ивановăн пётем шухашё пусланса каять. 1775 çул Емельян Пугачев хăйён хăйюллă ыннисемпе Пушкарт çёрне пырса кĕнĕ, унта асап куракан пётем халăх — вырăссене, пушкăртсене, тутарсене, чăвашсене тата үтигисене та патшапа тĕрлĕ харампышсене хиреç тăратнă. Çав вăхăтра Пелепей хулинчи чайвашсен хаяр кĕрешёве тухнă. Константин Иванов аллинче архив

материалесем те, Пелепейри ёссың қынчын төңү-  
са паракан көнекесем те пулман, вайл ару-  
кушса пыракан калавсene итлене, вёссеңе ырып-  
«Пәкача. Пұлғасын тесе уйрামах ятарласа кесене  
ырымда шұхашланы Константин Ивановын  
пәлме пире қарасын параты. Қавашсем қынчын  
килнегінде чухне вёссеңе сукмакесене йөрлесе миссия  
пүспесем пының, Христос төнене пәрле чатма  
илсе қитернегі, төнене көменинисене теменле  
хырса-марса түлгеттернегі. Сәмахран, вёссеңе  
семпесе пәрле пәрле қалқуслынан шыв та астарды  
пейри қавашсем вёссеңе тулса қитинде ының  
сұнтарса яна, пүспесем ундын выранные кирпичен  
лартастыры. Пәлхананасем яна вұт тұрттын пудын  
турғашесене ырымана кайса вәркәттән. Қак  
кача саманинче пулса иртнегі. Константин Ива-  
новынның сұлта ахаль мар ёнтегі Емельян Пугачева аса  
хрестченесем патшаша унан түри-шарина, пүспесем  
сүкленнинен хавасалсанса мұхтаңа» (Яков  
К. В. Иванов. Қавашгосиздат, 1957 г., 43 стр.)

К. В. Иванов, поэт-гражданин, П. Гачев сам  
произведени ырма ёмётлени те унан истори  
чи шуха́шсем, ынланабе́сем мёнлекер пулни  
тассé. Аңчак ына ылай сырыса хавараймас (шар  
ти пирен вахта үтеймэн). Сапах та пуринше  
палла: поэт-демократ, халах юрәси, халах ас  
накан вахтасем ынчен ырма, халах чуннисе  
ыйтысene хускатма тарашия. Ку шухаша  
эпир поэттан «Вáранäр, тапранäр!», «Халх»  
сäввисене илме пултаратпäр.

«Вáрнáр, тапранáр!» сáбва К. В. Иван юрри тáрх сýрма тытáннá. Анчах тáваш чáваш хрессенéсемпе тачá сýхáнса тáракан юрра «чáвшатлáн»: чáваш ёçсыннисене варанма чéнниé!

«Вáранáр, тапранáр!» юрáра хресченсене феврален 19-мëшёнче крепáсла пусмáртан ларни ынчен калана. Пирéн хáшпér «Чáвашсем хушшинче çép улпучесем сахаа пулманна пёрх» текелесе ыав ыйтуран пирээ пахáцсé. Анчах çакаа паллă: чáваш хресченесе вáхтэнче тем тेpлë пусмáр та тýcсе курна пусмáрлакансем шутéнче çép улпучесем те маxран, 1858 çулта, хресченсене «ирéкé пér 2—3 çуl малтанрах, Шулашкар уездéнче Çérpý у.—23 улпут, Етérne у.—13 улпут, 6 улпут пулна. Вéссем çакаан чухлë çép тытын кар уездéнче — 8.429 дес., Çérpý у.— Етérne у.— 3.519 дес., Чикме у.— 1.078 десяти

Патша правительству, Крым кампаний пулна ёйнсээрлэхсем пирки вайсээрланнискөр та ытларах хресченсен «пâлхавэсценчен» хаскөр, 1861 сүлтээ крепâсла хресченсене «иранчи пулна». Төрэссине каласан, улталаанши лартнâ: сэргээр алтраса пурнанак хресч пама мар, бэсэн пур-сүк сэргне тэ касса илсэн пётэм сэргэнчен  $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{5}$  пайне касса илсэг сэргесмийн пэрлештернэ). Ситменинне тата, хайсан «иреке каларнайшан» икэ миллиарда түүлтэрнэ.

Улпутсем хреченсене намäса пёлмсөр үнччен вырäс халäх юрä хывнä. «Иреке пула сёрсөр тärса юлна хреченсем вара юрланä;

Отпустили крестьян на свободу  
Девятнадцатого февраля.  
Только землю не дали народу:  
Вот вам милость дворяня и царя.  
Мужики без земли пропадают,  
А дворяне и рады тому,  
Что дешевле они нанимают  
Мужиков на работу свою...

Иванов «Крестьянская песня» савва чаваш хрес-  
чесене күсарнă:

Хура халăха иреке янă  
Нарсăн вунтăххăрмĕш кунĕнче,  
Анчах çер халăха пулаймарĕ,—  
Ак сире улпутсен ырлăхĕ!

Вăранăр, тапранăр, чаваш  
сынниsem!  
Тапран эс вăрçма, выçă халăх!  
Халăх хăй çиллине кăтартăр!  
Малалла, малалла, малалла!

Хресченесем çерсĕр пит аптараççë,  
Улпутсем уншан питĕ хавас;  
Пĕр çерсĕр хресченесе тытаççë  
Пун хака хăй ёçне ёçлеме.

Иванов тĕпчевçисем вĕренсе пĕлнĕ тăрăх, Иванов ку юрра вырăслара 1906 çулхи октябрён мĕшĕ хушшинче, Чёмпĕрти чаваш шкулĕнчи шкул инспекторне шкулти юрăхсăр йĕркесен протестне çырса пама хатĕрленнĕ кусарма тытăннă. Анчах темшĕн кусарса малтанхи строфана (сакăр йĕркене) çес күштэе юрламаллине (припевне) «Марселье» («Марсельеза») юрра вырăс революционер Л. Лавров XIX ёмĕрэн 70-мĕш çулĕнчен

Иванов «Хресченесе юррине» урăхлатса кусарни курăнат. Юрра вăл ёнен ят панă: «тапранăр!» Ку вăл — ахаль ят çес мар, чĕнү. «Отпустили крестьян на свободу» «Хура халăха иреке янă» тесе күсарнă. Иванов кунта «хресченесе» тесе каласа вырăнне тенĕ. Паллах, «хура халăх» терминän класс тĕлĕшпе илсе пăхсан, уçамлă мар, анчах кунна хресченесе асра тытса çырнă: «хура хура çер сухаласа, тырă акса пурăна-урăханă каласан, ёç хресченесе кĕртнă. Юрри перкисене «хресченесе» тени икĕ хут та («Хресченесе çерсĕр пит аптараççë...») подымайся, рабочий народ» тенине тăлмаç тапранăр, чаваш çынниsem!» тесе урăхлатнă; кунни мести народной» тенине «Халăх хăй кăтартăр!» тесе күсарнă (пирэн шутпа, тĕрĕс күсарнă). тапранăр!» юрă пирки çакăн пек пĕтĕтернулаты вăл юрă 1905—1906 çулсенчи революционе çыхăнса тăраты; поэтан революцилĕ тери аталанса çинчине кăтартса парать. Вăранма, революцилĕ ёçе тапранма чĕнсе, чăлăпе, кĕрешвĕпе чун-çéreren хавасланнă.

\* \* \*

Иванов, поэт-демократ, истори тĕлĕшнчи пăхса тухнă май унăн «Хальхи самана» пирки пĕр-ик сăмах каламасăр иртме çук. Самана — политикалла сăва. Унăн поэт хăй самана çинчен çырма тăрăшнă, хăшпĕр çерте пирки те çырнă.

«1908-мĕш çулхи октябрён 28-мĕшне» Мĕне пĕлтерет-ха ку? Çак кун Чёмпĕр шкул хĕрех çул тултарнă. Автор çав çул хушшинчи ёçне, Иван Яковлевич кунисене хакласа çырнă. Çавăра чаваш халăхе кăтартса панă. Чаваш ачи çыру пĕл-шкула вĕренмешкĕн каяшшан. Ашиш, ырласа, ёна Чёмпĕр хулине яма ёмĕт-

ленет. Нумай чаваш çыннин ёмĕчĕ пурнăса кĕнĕ: Чёмпĕрти чаваш шкулĕнче темиçе çер чаваш ачи вĕренсе тухнă.

Ачине Чёмпĕре вĕренмешкĕн яма ёмĕт тытнă чаваш самана улшăнни çинчен каласа парать: «сомĕр иртнĕ ёç çинче, ёç иртсессен — ёçкĕр». Анчах чавашан тĕрлĕ хуйхă та пайтах пулнă. Весен ачи-пăчине тухатмăшсем, юмăшсем, асамăшсем пăснă; вăрă-хурахĕ, таркăнĕ тарăх-тарнă; усал-тĕセル, чир-çер хупланă, хĕл-çăвĕпех хĕн курнă... Киремеч, тури, чуккă, кĕлли ним те пулăшман. Чавашсем хушшинче шкулсем усăлни, весел ёçе чавашсene çутта кăларат. Поэт шухăшпе, çак ырă ёçсене тăвакансенчен пĕри — И. Я. Яковлев (хушаматне асăнман, анчах ун çинчен çырни усăннах курăнать):

Анчах ыр çын тупăнчĕ,  
Самани те улшăнчĕ.  
Урăх çулла утрамăр,  
Урăх çерре тухрамăр.  
Кунсăр пуçне чавашсем  
Мĕн пулăччĕш халиччен?  
Тутаралла тухчăнчĕ,  
Тутар тĕнне тытăччĕс  
Е вырăса ерĕччĕ,  
Пĕреренех пĕтăччĕс.  
Ырă чаваш тупăнчĕ,  
Ырă ёçе тытăнчĕ.  
Чан чавашла сăмахпа  
Хăй тăванне чăваша  
Пырса çапрĕ чĕрине,  
Пăлхатса ячĕ чĕрене:  
Пăлхатнинчен питĕрех  
Шухăш ўкрĕ пуç çине.

(К. В. Иванов. Çырнисен пуххи, 264—266 стр.).

Çак йĕркесене вулатан та çүç-пуç вирелле тăраты: националиста сĕрĕм çук-и вĕсенче?.. Мĕнле ёнланмалла, мĕнле ёнлантарса памалла вĕсене? — тетĕн.

«Хальхи самана» савва К. В. Иванов 1908 çулта çырнă. Çак вăхăт реакци тапхăрĕ пулнă: патша йĕркин ирсĕр вăйесем, 1905—1907 çулсенчи революци вăхăтĕнче халăхран хăраса ўкнăсерсем, вăй илсе, революци хирĕç тухнă, революцилле организацисene çемĕрсene тытăннă, революционерсene тĕрмесене хупса лартнă, çака-çака вelerнă.

Çершыври ийвăр кунсем интелигенци хушшинче ѹкнăсерсем шухăшсем çуратнă. Çавна пула хăш-пĕрнă шанчăккесене сухатнă. Реакци вăхăтĕнчи хура кунсем çинчен К. В. Иванов «Хальхи самана» савăра «Хальхи кунсем капла-ха, çитес кунсем менле-ши?» — тесе çырна. Çав кунсene паллăртас тесе, вăл 1908—1909 çулсенче вырăссен паллă позчĕн А. В. Колыцовăн «Русская песня» («Дуют ветры, ветры буйные») ятлă сăввине күсарнă:

Сивĕ çил вĕрет,	Курăнмасть унта
Хайр çил вĕрет;	Çут хĕвел çути.
Пĕлчĕш шăвать,	Сĕм-тĕттĕм çерте
Хуп-хура пĕлĕт.	Тĕтресем витĕр
Курăнмасть унта	Хура каç анчах
Çутă кун çути.	Хуралса тăрать.

(К. В. Иванов. Çырнисен пуххи, 81 стр.).

Реакци тапхăрĕнче ирсĕр вăйесем пуçсесене çĕклен. Патша правительствин реакциллĕ политики тата та тискерлени: вăл урса кайсах шовинистла шухăшсем сарнă, вак халăхсене, ирĕксерх «вырăслатас» шутпа, пущшех те хытă ёçсерлĕн.

Паллах, ку политикалла вырăс халăхе килĕшмен, вырăс халăхе ытти халăхсемпе пуринпе тесе туслă пулма тăрăшнă. К. В. Иванов вырăссен чаваш ачисене ырă

сунса вёрентме илни» қинчен калать (264 стр.), қав вайхтарах вайл, самана улшанинни қинчен асархаттарса, тайван халайхан иртнэй йыварпурнаң қинчен шухашласа, чайвашем пирки: «Е вырата ерече, пёрёнех пётече», тет (266 стр.). Пирэн шутта, К. В. Иванов кунта патша правительствин ытти халайхсене ирекслесе «выралттарас» шовинистла политики қинчен сырна. Паллах, сырма вайл патша йёркинэ хаяр айапласа, унан политикин ирсэр меслечесене тайрапа шыв ғине каларса қырайман,— қапах та поэт хайын саввине сырна чухне патша вайсан ытти халайхсене вайпа выралттаракан политикин астра тынай.

Савбара тутарсем қинчен сырни те тутар халайхне тиркесе сырнине пёлтермес, пачах урхла: унта, чаннипе илсен, тутар ёссыгынисемпэ чайваш ёссынисен ташманёсем қинчен калана.

XIX ёмёрен иккемеш пайёнче тутар буржуазийэ экономика төлшепе чылаых төрекленен. Тутар буржуазийэ ытти тайрек халайхсене буржуазийесем күшиниче нумай вайларах, агрессияларе пулна. Вайл тутар ёссыниниесене пусмэрланипех қырлахман, Атайл тайрхэнчи ытти халайхсене хесерлеме те ёмётленен. Анчах Российяра тутар буржуазийэн вайла конкурент пулна: яна вырас буржуазийэ рынокра ирек паман. Рынок вырас буржуазийшён өсөс мар, тутар буржуазийшён те национализм шкулә пулна (чайваш национализмё те ницта та мар, шапах рынокра қурана). Тутар реакционересем тутар халайх Христос төннө күсса, выраса тухса каясан хайрана, қавапна вёсем пантюркизм идеологиин сарма тыттанна, тутар халайхе Российскойяр уйарса тайрек султанён империйёпэ қыхантарма, унан хүрешки тума ёмётленен. Вёсен пропагандисчесем (джадидистсем) хайшпэр өртеп чайвашене тө мусульман төннө ышшынтарма, Турции астарса кайма хайланса пахнан.

Вёсен агитацийэ чайваш күшиниче хайшпэр таран ынчлә пулна. Патша тарчи-төрсисем Христос төннө чайваш күшиниче ирекслесе сарна пулсан, пулсем чайвашене, хөреспе чуптутарна чухне, қав хөреспе чайваш қамкисене тө час-часах шайтарна пулсан, тайрек чухне чайвашене төннө көмөншэн хүрән хуласемпэ тө вётнэ пулсан (патша вырас мар халайхсене рая чукмарпа хайваласа көртмө хайланна!), исламистсем урхла ёслене: вёсем чайваш халайх күшиниче өсөс са маҳпа, чекең пек чөвлөти чөлхеле, халап-юмахпа, са маҳ қаптарса пырса көнн, вёсene тата тутарпа чайваш чөлхисем тайрек пекрех пулни тө пулшна.

Пантюркистсен агитацийэ 1905—1907 қулсенчи революцийи, реакция тапхайрнчы, пушшех тө вайланна. Қакна В. И. Ленин қиёнчек асарханан. Вайл, наци ыйтавне төччесе вёреннэ май, панисламистла юхам «вотяксене, черемисене тата чайвашене қавбара илинне» асархаттарна («Ленинский сборник», XXVIII, 309 стр.). Қав реакциялар юхама хире тутарсен позч-революционер Габдулла Тукай хөрүлә са маҳасынна. Са маҳран, вайл пантюркистсен сутанчак ёссеңе «Каймастар» ятла савбара (1907 ғ.) хаяр питлене, султансен Турцийэ «пұсмэрпа күссүлә өршүвье» пулнине қайтарса пана.

Қапла К. В. Иванов «Хальхи самана» савбара иккеме ышшырь тутар хускатнан: унта вайл патша правительствин сахал ышшыл халайхсене ирекслер «выралтлас» политики қинчен тата тутар реакционересен пантюркистла пропаганди қинчен сырна. Паллах, яр уссан сырайман, қапах та вайл қырнисене урхла айланма май չук: поэт-демократ шухашшесем ун чухнеки историллә событийисеме қынсанса танна, вёсем қав событийисен килнё, вёсен витёмепе йёркелене.

К. В. Иванов «ырд чайваш» тесе И. Я. Яковлева калат. Қапла вара, «Хальхи самана» савбара, Чемпёрги чайваш шкулә хөрөх қул тутарна төле қыриаксеренче, И. Я. Яковлеван чайваш халайхшесе тунда усаллә ёссеңе пысак хак пана. Поэт тата унан ырд ёссеңем қинчен тайван халайх каласа пама кирлине тө асархаттарна:

Сав ёссеңе кам туре,  
Сак таранччен тайрапшер?  
Сак таранччен тарахса,  
Чайашемшэн тайрапша  
Күн-сүләнче курнине,  
Шухашпала шурнине  
Кам каласа пареши?  
Кам ырд ят сареши?

\* \* \*

«Хальхи самана» савбара К. В. Иванов тепер хут хускатнан (малтан яна вайл «Варапар»!» юрара хускатнанчы). Ачине Чемпёрги чайваш паракан чайваш акк мёнле са маҳ қаптарата:

Елекчэ вайл, елекчэ,  
Урах теслэ ёмёрчэ.  
Тайрапулә пит пулна,  
Тайрап акма сөр пулна.

Сак «елек» чайваш, мак сухал, пёр-пёр көтөр күсса пына сөрте, пурнан пулмалла. Тайрек пек «елек» қыннисем төнчере яланах пулна, пек экземплярсөн, тепле пулин тө, хайшпэр пулма пултуп-ха. Анчах К. В. Иванов хайре «елек» чайвашене шухашне мар, 1905—1907 сөршэн көрешеве қекленнэ хресченен шухашене пана:

Ситменнине сын ғине  
Ситмен пурнан сиртэ қав  
Ишшыр кунсем кильчэ.  
Выслях ғулсем сиртэ.  
Сөрэ тайрап, тыр үсмест,  
Тайранма та қитеимест.

«Хальхи самана» савва қыриччен пёр қул (1907 қулхи декабрён 30-мёшнече) «Выса ансем» юмахра выса пурнан қинчен Константин қакан пек каласа пана:

Пурнантам пит аван,  
Курайманчэ выс куна,  
Анчах, тайранам, паян  
Апат лекни қаварна?  
Ларса хырэм тайранмасы,  
Менле шухаш шухашлан?  
Ес шырапан — тайранмасы,  
Аста каяс тен паян?  
— Илөп өсөс, пурттама,  
Чөннөр пёрер юлтаса,  
Кайап юта, варлама...  
Ан асандар чайваша.

(К. В. Иванов. Қырнисен пуххи)

Сак иккеме произведенирен илнэ теслехенче хесекки, тырд пулмани, халайх выса ларни мар, чайваш сөршывне капитализм пырса қырни тө куранта. Выса сын ёс шыраса тупаймасы, юлашкынчен вара, ним тайван кайма ёмётленет... Калама канас: юта кайма, пур-сүк сөре, кильчурта, ялыши, тайраннене пайрхаса кайнине, ютра хырэм тайрантараса, тумтире саплас тесе хура тар юхтарса, лай ёсленине пёлтери. Ку тата қакна та пёлтери халайхшесе тухса, хула шавне, капиталистла майкакчы лекнэ харпрак-сават қыннисем күшиниче көнн үрхла пурнана тыттанна, пур ышшырчес тө көрешес қул ғине тухнай.

Патша правительстви 1861 қулхи февральче хресченене мён тери хыттә улталанине, сөнө чөрцилам касса илнине К. В. Иванов ынчлана, теремер. Анчах Константин Иванов пёччен пулман: өр ыттаве вайл тапхайрта

түрсепе те хытә хумхантарнä. Чаваш халäхе  
кынни цинчен М. Ф. Федоров «Арсыри» халап-  
тах сырнä, ун хыссан, 1906—1907 үлсценче,  
— Тайäр Тимки, Г. А. Кореньков, Ф. Ани-  
кимов тата ыттисем те сырнä. Ун чухне  
са, ыш шутра — Чаваш çёршывне те выçläх  
тäñä. Выçläх үлсене эпир революцичен-  
де саввисенче тенёле пёрех куратпär. Анчах  
ицхäш поэт та Константин Ивановпа Тайäр  
хäюллä лартман, вëсем иккёшё те выçä  
түмансене хирëc вärçma чëннë:

Тапран эс, вärçma, выçä халäх!  
(К. Иванов)

Тэрлэ харам пырсене  
Бисе цинчен пäрахар!  
(Тайäр Тимки).

\* \* \*

Иванов поэт-демократ пулнä; вäl, чаваш  
революцииле юхämён пусéнче тäман пулин  
юхämпä тачä çыхänsä тäñä. Чавашсен 1905—  
1906 демократиле писателёсемпе революцииле  
пурте «Хыпар» хаçат есне хутшänsä èсле-  
шина пёрлешсе тäñä. Хыпарсäsem хушшинче  
кäна курмас्तäр-ши! Вëсем хушшинче хастар  
(Тайäр Тимки), Н. И. Полоруссов (Ше-  
н. Ф. Акимов, Г. А. Кореньков, С. С. Сорокин  
ицхäш Серкей), Т. А. Абрамов, Д. А. Демидов  
А. В. Васильева (Baçça Añisçi), Ф. Н. Нико-  
ров (тата ыттисем те).

Иванов ятне эпир «Хыпар» тël пул-  
Мëншëн? Вäl «Хыпар» çул-йëрëpe, шухäşpe  
ни? Е мëнле те пулин уräх сালтавпа хäñen  
ицхäсene хаçата ярса паман-ши? Анчах çakä  
К. Иванов «Хыпар» тухса тäñä тапхärtä рево-  
люхäş-кäмäлла пурännä, сакна унäн «Bäranäpä,  
сävvi te лайах kärtärtca паrать. Xäshper  
Иванов вäl сävva пичетлемен, ысänpä та  
кämälлé цинчен каланä чухне «Bäranäpä, тап-  
хärtä асänni выränsäp, тесе. Кун пек калакан-  
нах та килëшиме çuk, мëñşen тесен ыс сäv  
Иванов ун чухне тävan халäxhan аякра  
халäх шухäş-кämälpé, ёмëçpе пурännine  
паrать. К. В. Иванов хресченене мën кирлине  
ицхäш: хресченем çörçer артранä, вëсene çör

1907 үлсценчи революцииле событисем чаваш  
ицхäсene çeklenterse янä växätrah, унäн ин-  
ни маlta пыракан ынинсене те, ыс шутра  
çamräksene te хавхалантарса янä. Хусанти,  
тата ыттисе хуласени чаваш вёренекенесем,  
ицхästvini халäxa вёрентес ёсри киревсëр  
хирëc пыраса, пётэм Rossiäri студентсен  
тушännä. Ку юхäma Чëmpërti чаваш шкулëнче  
те тэрлэ требованисемпе тухнä. Вëсем  
Константин Ивановпа Николай Шупусынни  
Çapla Константин Ивановän сämaxepé есé  
тами: сävvinche выçä халäxa тапранма, вärç-  
пулсан, вёренекенесем пälханма тутänsan—  
ицхäш пёрле çeklenet, кайран вара вëсемпе пёр-  
ле тухса ýket.

1907 үлтä пулнä.

\* \* \*

Васильевич Иванов нумай вуланä, нумай  
пулнä. Вäl пуринчен ытла литература  
Чëmpërti чаваш шкулëнче унпа пёрле  
ынисем хäйсен асайлëвëсече К. В. Иванов  
ицхäш писателёсен произведенийесене юратса  
асанаçce: А. С. Пушкин, А. В. Кольцов,

М. Ю. Лермонтов, Н. В. Гоголь, А. К. Толстой,  
А. Н. Майков, Н. П. Огарев, Н. А. Некрасов, И. С. Тур-  
генев, С. Т. Аксаков, Л. Н. Толстой, А. П. Чехов,  
А. С. Серафимович тата ыт. те. Чавашсен паллä писа-  
тельници М. Д. Трубина Чëmpërti чаваш шкулëнче  
вёренекенесем, ыс шутра К. В. Иванов та, Н. Г. Черны-  
шевскии «Мэн тумалла?» романне вуланине асäнать.

К. В. Иванов хай kämällanä, юратнä выräc поэчесен  
произведенийесене чавашла кусарнä. М. Ю. Лермонтов,  
А. В. Кольцов, Н. П. Огарев, Н. А. Некрасов, А. Н. Май-  
ков,— акä камсene ытларах kämällanä пирён поэг!  
Пëрисен таран шухäş, асé, философийé килëшине äна,  
теприсен астaläx, пултарулäx тéléntermelлипех тélén-  
terн. Аслä поэтсене вäl ызы астaläxne вёреннë,  
вëсен кëнекисене вуласа ас-пүснë аталаңтарнä.

Константин Иванов ытти çёршыв писателёсен произ-  
веденейесене те тärräcsa вуланä (вëсем шутенче—  
И.-В. Гёте, Г. Гейне, В. Гюго, Жюль Верн, Майн Рид  
тата ыт. те).

Тëнчери прогрессивlä литература, выräccsen клас-  
сика литературичен чаваш классикë прогрессивlä  
шухäşsenе вёренене äса илнë, этем цинене гуманистла  
пахма вёреннë.

Этème мухтас чапла шухäş авалхи Гречи литерату-  
ринчех пулнä. Cämaхran, хальхи ёмér пусланичен  
авалхи Гречирие пурännä аслä драматургän Софоколän  
«Антигона» ятlä трагедийенче Фив хулинчи хор этeme  
çakän пек мухтаса юрлат:

В мире много сил великих,  
Но сильнее человека  
Нет в природе ничего.  
Мчится он, непобедимый,  
По волнам седого моря,  
Сквозь ревущий ураган.

(«Хрестоматия по античной литературе. Греческая  
литература», том I, изд. 6-е, Госуд. учпедгиз, 1958 г.  
стр. 233).

Пирэн аслä поэт К. В. Иванов Софокол произведени-  
йесене вуласа курнäи — курман-и, анчах пётэм тëнчери  
прогрессивlä литература гуманистла шухäşne тëрес  
änlansca чаваш литературине кëртнë.

Тата çakä та паллä: выräccsen K. В. Иванов юратнä  
поэчесенен пёри — Алексей Васильевич Кольцов та  
этème пысäка хурса мухтанä. Cämaхran, «Человек»  
ятlä сävärä вäl акä мën сырнä.

Все творенья в божьем мире  
Так прекрасны, хороши!  
Но прекрасней человека  
Ничего нет на земли!

(А. В. Кольцов. Сочинения в двух томах, том первый.  
Изд. «Советская Россия», 1958 г., стр. 132).

А. В. Кольцовän сävvinche вуланä чухне Константин  
Иванов «Этème» сävän çak jërkisenе асärxamasäp иртme  
пультарайман. Выräc поэчесе каланä тärräx, этем пек  
илемли çëp синче уräх ним те çuk.

XIX ёмér 70—80-мëш үлсценче èслесе пурännä  
С. Я. Надсон поэтän (1862—18) «Идеал» ятlä сävvinche  
(1878 ç.) этème çakän пек мухтаса сырнä:

Не говори, что жизнь — игрушка  
В руках бессмыслицей судьбы,  
Беспечной глупости пирушка  
И яд сомнений и борьбы.  
Нет, жизнь — разумное стремление  
Туда, где вечный свет горит,  
Где человек, венец творенья,  
Над миром высоко царит.

(С. Я. Надсон. Стихотворения. Библиотека поэта.  
Малая серия, изд. третье 1957. стр. 50)

Я. С. Надсон «По следам Диогена» ятлă сăввинче «Эпĕ пур çерте те этеме шыраБам» («Я повсюду искал человека»), тесе çырнă. (Çавантах, 74 стр.).

Халё ёнтë К. В. Ивановăн пуриншён те паллă сăмахё-сене аса илер:

Çакă çутă тĕнчере  
Вайли çук та этемен:  
Шывсем çинче, çér çинче  
Хуça пулса вăл тăрать.

Тĕнче литературипе вырăс литературичен эпир илсе кăтартнă тĕслĕхсем К. В. Ивановăн пултарулăхне, унăн аслăлăхне, литература историйенчи пĕлтерёшие ним чухлे та чакармаççе, пачах урăхла — вĕсем пирĕн аслă поэт хăй вăхăтĕнче прогрессивлă идеясен çүллĕшĕнче тăма тăрăшинне, гуманизм идеисене åса илсе тĕрëс åнланнине кăтартса парасçе. Çав чаплă идеясене вăл çăваш халăхĕ хушшине сарнă.

Паллах, Константин Иванов гуманизмĕ абстрактлă-рах гуманизм, вăл этем çинчен пĕтĕмшлereх калать; çапах та этеме, унăн тивĕсне, ырă шухăшне, çутă ёмĕт-не мухтани чаплă гуманизм пулнă.

Кун пек гуманизм Ивановченех пулнă. Пирĕн поэт çав чан-чан гуманизма чи çывăх, чи тăван шухăш вырăнне хурса йышăннă. Гуманизм åна хавхалантара-кан вăй пулнă: вăл поэта çунат панă, çĕкленĕ, çүллелле вĕстернĕ, малалла чённë.

Ёлек-авал, вăтам ёмĕрсенче, гуманизм хăйен ялавне тура вĕрентĕвне, теология хиреç çĕкленĕ, анчах ун чухнехи гуманизм халăхран инсепtre тăнă. Вăтам ёмĕр-ти гуманизм чиркү авторитетне хавшатнипе çырла-хасшăн пулнă, унтан малалла каяйман. Буржуалла гуманистсем, хăйсен вăхăтĕнчи буржуалла «Ирĕклĕх», «Гандлăх», «Тăванлăх» лозунгсene çĕкленĕ, феодализм йĕркисене, пуп-таврашсene хиреç тухнă пулин тă вĕсне çити çирĕп пырайман: вĕсен тĕллевĕсне, шухăшĕсне, ёмĕшсene буржуалла к拉斯лăх картласа, хĕссе тăнă\*.

Константин Ивановăн «Нарспи» поэмăри тĕп шухăш çакăн пек пулнă: турă мар, этем тĕнчере — чи вайли. Поэт хăйен тĕллевĕсene халăх кĕрешшĕвпе çыхăнтарнă. Çав кĕрешшуре вăл этем вăйне, халăх вăйне курнă. Кун вăл — 1905—1907 çулсене революци пулнă. Çакă пирĕн хăшпĕр критиксем çаплах åнланса илемесçе, çавантăпа та Иванов идеологийе, гуманизмĕ пирки тем тă пĕр

\* Сăмахран, буржуалла «ирĕклĕх» историре мĕнле улшăнса пыни çинчен Францири паллă марксист-коммунист Роже Гароди çакăн пек çыраты:

«Буржуазная свобода, которая была в XVIII веке оружием борьбы против феодальных сервитутов, стала в XIX веке оружием борьбы против пролетариата.

Во имя «свободы» буржуазия в 1841 году выступает против закона о детском труде на заводах; во имя «свободы» после июня 1848 года реакция ликвидировала ограничение рабочего дня; любой закон, регламентирующий или ограничивающий производство предпринимателей, рассматривается буржуазией как послагательство на «свободу». Свобода, гарантированная буржуазным государством, есть свобода сильного (то есть того, кто владеет средствами производства) эксплуатировать и подавлять слабого (то есть того, кто ничего не может продать, кроме рабочей силы). (Роже Гароди. Марксистский гуманизм. Изд-во иностранной литературы. Москва, 1959. 209—210 стр.).

каласа тултараççе, элек урапи çине ларса чу-  
нек çитеççе.

Константин Иванов хăйен этеме мухтакан каланă вăхăтра Максим Горький сăмахсесе и-  
йăри пĕрремеш революци юрисене тă илтнë,  
мар, хăйен шухăш-кăмалне революци самани-  
тарнă. Унăн гуманизмĕ революциле кĕрешу-  
тухнă гуманизм пулнă. Анчах вăл социализма  
патне çитеjmen.

Социализмла гуманизм — пролетариат  
суралнă гуманизм. Вăл — пролетариатнă  
шĕвĕпе тăчăран та тăчă çыхăнса тăрать, çене  
шăн, çынна çын эксплуатацилесине пĕтерекен  
шăн, ёслеве çын чысé, чапе тăвакан, юлтă-  
лăха, пĕр-перне тăвана пулăшассине тĕп ху-  
кан обществăшан кĕрешекен гуманизм. Вăл  
ла, социализмла гуманизм.

Ирĕке тухнă совет çынни çут тĕнчене хăйне  
ратă: вăл вăйлă юханышысene пĕвелет, юхă-  
сene улăштарать, тепер майтай çавăрса ярат-  
хывать, пĕлете çĕкленет, уйăх çине çитет,  
çинче, çér çинче улăпла электростанцисем тăва-  
хирсene шăварать, симес тум тăхăнтарса  
күрет... Совет литератури, вырăссен класси-  
турин, пĕтĕм тĕнчери классика литератури  
цийесене атalanтарса, пுянлатса, марксистла  
тăвăхирсene хăйене, коммунизмла гумани-  
тарулăн атalanтарать, коммунизм тăвăхир-  
сene пĕтĕм тĕнчери мире, демократие, пуласлăх  
этеме мухтат.

Советла, социализмла гуманизм принципи-  
халăхесен туслăхĕнче, кулленхи ёçĕнче пур-  
пырасçе. Совет çынисем хайхсен туслăхĕнче  
пysăk вăй пулнине лайăх åнланасçе, çавантăпа  
шăрçине çыхланă пек çыхлаççе.

\* \* \*

К. В. Ивановăн истори тĕлĕшĕнчи шухăш  
сăмахла хаклас пулсан, çакăн пек калас пул-  
стантин Иванов — чи малтан поэт, художник,  
истори ыйтăвĕсемле тă пайтах интереслени-  
сene хăйен произведенијесене хускатнă.  
К. Иванов историк пулман, çапах та вăл çакăн  
ыйтусене: Иван Грозный самани, Грозный  
истори вырăнă, 1861 çулхи реформа, 1905  
сепчи халăх кĕрешшĕв тата ыттисене тă тăрăх.

Чи пахи тата çакă: Константин Ивановăн  
чествине халăх шухăш-кăмале витĕр витнë;  
низмĕ халăх çывăх гуманизм, вăл çăваш хал-  
халантарнă, малалла чённë, хăйен тивĕсне åна-  
вĕрентнë.

Константин Иванов таланчĕпе åсë вăл истори-  
сene мĕнле лартса åнланниче тă яр усă-  
тăратă, — патша саманинчи тĕттĕм каçене  
çурать.

Аслă поэтан пултарулăхе кивелмест, халё  
унăн чёринче, åсëнче пурăнатă, малашне  
ылтăнăн-кĕмĕлён ялкăшса тăрă!